

Ahol a villanyóra takarékosagra nevel

A monori cigánytelep érdekességei: a gyermekház, a kártyás óra és a foci

Néhány hét alatt a monori cigánytelep számos arcát fedezte fel a média. A Hír Tv a gyerekházat kereste fel, a Magyar Televízió szombat délelőtti riportműsora a műfüves pályán tartott labdarúgó edzéseket mutatta be, a Heti Válasz c.lap újságírója a telepen felszerelt ötvenöt előrefizetős mérőóráról írt. De Monorra látogatott a Magyar Nemzet is, a szerkesztőség munkatársa ugyancsak a gyerekházban zajló munkára volt kíváncsi.

"Ahová most indulunk, ott nincs holnap, nincs jövő, csak ma és most van, ez különbözteti meg a nyomort a szegénységtől" - írja Élő Anita, a Heti Válasz 2012. évi hetedik számában. A telepen, ha elfogy a tüzelő, kézenfekvő megoldásnak tűnik az úgynevezett melegítőzés, amikor is "megveszik a legolcsóbb hőszigetelőt, ártatlan berendezésnek tűnik, nehéz elhinni, hogy eszi az áramot. A két aprócska helyiségből álló háznak így lesz magasabb a villanyszámlája, mint egy budai villának".

A lap beszámol a Máltai Szeretetszolgálat hét éve zajló programjáról, kitér a közfürdőre. "A telepen élők zömének nincs fürdőszobája, mosógépe, de még wc-je sem. A máltaiak jóvoltából fűtött zuhanyzókbán fürödhetnek, így segítik leküzdeni a hátrányt, amivel a gyerekek az iskolába indulnak". Az újság kitér Oláh Józsefné példájára, akinek csaknem 300 ezer forintos elmaradása gyűlt össze a villanyszámlából, és maga kérte, hogy szereljenek fel neki előre fizetős órát. Most, ha felad ötezer forintot, fele az adósságra megy, de a másik feléből van árama."

[A Heti Válasz cikke itt olvasható teljes terjedelmében.](#)

Tv a Gyerekházban

(A Hír TV látogatását Kiss Dávid programvezető így örököztette meg.)

Pénteken bejelentkezett nálunk a Hír tv Keresztmetszet című műsora. Uniós programot szeretnének bemutatni, és az NFÜ (Nemzeti Fejlesztési Ügynökség) a monori Biztos Kezdet Gyerekházat javasolta nekik, mint mintaprogramot. Judittal gyors egyeztetés, hogy mit szólnának a gyerekek, a szülők ha kamerák jelennének meg a házban, de mivel Judit azt mondta belefér, sőt. Hát igent mondtunk.

Judit ma nem tudott jönni, ezért úgy beszélünk meg, hogy mivel kétnapos a forgatás ő holnap lesz házigazda, ma pedig én kalauzolom a vendégeket.

Reggel megérkezve 8 óra körül a Gyerekházba, azt láttam, hogy Nudli a karbantartónk söpröget. Megszóltott: én majd jól elmondom, milyen jó hogy van ez a ház! A gyerekek már nem kannibálok! Nevettünk. Ezután meghívott a konyhába kávézni, ülünk le beszélgetünk!

Bent is sürgött forgott mindenki, Gáborék takarítottak. Picit besegítettem, aztán Gábor berendezte az első program színterét, az akadálypályát. Asztalok, székek, habtapikon át vezet az út, a gyerekek imádni fogják.

9 óra előtt pontosan érkeztek a tvsek. 1 riporternő, egy hangmérnök és egy operatőr. Hatalmas kamerát hoztak, régen láttam ekkorát. Már előre mosolyogtam, hogy fogják ezt a csöppnyi gyerekek orrába tolni. Villámgyorsan átbeszéltük a napirendet, aztán már be is kellett állniuk, hiszen a gyerekek elkezdtek szállingózni a szülőkkel. Órát lehetne igazítani hozzájuk, 9.20 ra mindenki bent volt. Ez ma kb 20 gyereket jelentett. A gyerekek automatikusan vetkőzni kezdtek, vették le a cipőt, hiszen azt tanulják a Gyerekházban, hogy a tisztaság jó. Ott ahol játszunk, levesszük a cipőt.

A kinti nagy hidegben a gyerekek szipogni kezdtek. Na nem sokáig, mivel az anyukák egyből nyúltak a kikészített zsebkendőkhöz és fűjták gyermekeik orrát. Egy átlagember nem tudja, hogy ha semmi mást, csak a pontosságot, a cipőlevételt és az orrfújást nézzük eredménynek, akkor ezek olyan jelentős méretűek, hogy nincs az az indikátor ami ezt felülírná...

Miután a kötelező köröket lefutottuk a riporterrel, az operatőr bevette magát a foglalkoztató szobába, és délig gyakorlatilag ki sem lehetett onnan robbantani. A gyerekek hamar megszokták, és idővel a szülők is akklimatizálódtak. Egyszer csak azt vettem észre, hogy Jucika ad interjút, mosolyogva, mellőzve minden izgalmat. 10 órakor a szülők elszállingóztak, és a két kolléganőnkkel kenőmájasos zsömlék kenésébe fogtak. A gyerekek elindultak tízóraizni. Igen ám, de a tízóraihoz vezető úton van egy állomás. A mosdó. Nem kellett senkinek szólni, a gyerekek kezét mostak. Mosolyogva, nevetve. Az operatőr kéréseit a szülők segítették, jókat nevettünk, ahogy a hangmérnök néha megrezdült egy egy hangosabb szó után.

Fél 11 kor jött a délelőtti egyik legfontosabb eseménye. Két védőnői érkezett, és a téli öltözködésről beszélgetett a gyerekekről. (Nekem ma a nap legsokkolóbb képét az a rövidnadrágos mezítláb fiatal lány jelentette, aki szembe jött velem a Cinka Panna utcában. -6 fok volt.)

A gyerekházban egész nap ment a mosógép is, hiszen a Községi Fürdő mellett pár hónapja itt is lehet mosni, és azok az anyukák akik itt vannak, moshatnak. 12 óra körül még jártunk egyet a telepen, egészen döbbenetes volt, ahogyan nem füstölt egy kémény sem, de most nem tudtam ezzel példálózni, mert a nem cigány lakosság házaiban sem füstölt semmi. Szegénység van. A riport holnap folytatódik. Nagyon büszke voltam a csapatra, a gyerekekre, a telepre. Igazán jól sikerült délelőtti volt.